

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ХУДИК МИКОЛА ПАВЛОВИЧ
УХВАЛА

23 травня 2019 р. Київ

6635/0/18-19

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Худик Микола Павлович, здійснивши попередню перевірку дисциплінарної скарги Цирика Івана Йосиповича стосовно судді Закарпатського окружного адміністративного суду Луцовича Михайла Михайловича,

встановив:

1 лютого 2018 року до Вищої ради правосуддя за вхідним № Ц-821/0/7-18 надійшла дисциплінарна скарга Цирика І.Й. стосовно судді Закарпатського окружного адміністративного суду Луцовича М.М.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 1 лютого 2018 року вказану скаргу передано члену Вищої ради правосуддя Лесько А.О., після звільнення якої протоколом повторного автоматизованого визначення члена Вищої ради правосуддя по справі від 6 березня 2018 року зазначену скаргу передано члену Вищої ради правосуддя Мамонтовій І.Ю. У зв'язку із закінченням терміну її повноважень згідно із протоколом повторного автоматизованого визначення члена Вищої ради правосуддя по справі від 8 травня 2019 року цю скаргу передано мені для проведення попередньої перевірки.

Статус, повноваження, засади організації та порядок діяльності Вищої ради правосуддя визначаються Конституцією України, законами України «Про Вищу раду правосуддя» та «Про судоустрій і статус суддів».

Статтею 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та статтею 42 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» встановлено, що дисциплінарні провадження щодо суддів здійснюють Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя за скаргою щодо дисциплінарного проступку судді (дисциплінарна скарга), поданою відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів», або за ініціативою Дисциплінарної палати у випадках, визначених цим Законом.

Відповідно до частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та наявність підстав для залишення без розгляду дисциплінарної скарги чи відмови у відкритті дисциплінарної справи; за наявності підстав, визначених пунктами

1-5 частини першої статті 44 цього Закону, повертає дисциплінарну скаргу скаргнику.

Вимоги до дисциплінарної скарги встановлено частиною другою статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», за змістом якої скарга повинна містити конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді, а також посилення на фактичні дані (свідчення, докази), що підтверджують зазначені скаргником відомості.

У дисциплінарній скарзі зазначено, що 25 листопада 2016 року суддею Луцовичем М.М. було відкрито провадження в адміністративній справі за позовом до Управління держпраці в Закарпатській області, Державної служби України з питань праці про визнання бездіяльності протиправною та зобов'язання вчинити дії. Ухвалою від 12 грудня 2016 року закінчено підготовче провадження та призначено справу до судового розгляду на 27 січня 2017 року, і лише ухвалою від 9 червня 2017 року суддя Луцович М.М. задовільнив заяву про свій самовідвід з підстав перебування у родинних відносинах із залученою до участі в справі третьою особою.

Скаргник вказує, що відповідно до статті 122 КАС України (у редакції, що діяла на час розгляду справи) адміністративна справа мала бути розглянута у розумний строк, але не більше одного місяця з дня відкриття провадження у справі. Проте строк, впродовж якого справа перебувала у провадженні судді Луцовича М.М., на переконання скаргника, не можна вважати розумним, і це є неприйнятним.

Крім того, скаргник зазначає, що суддя Луцович М.М. здійснював розгляд цієї справи одноосібно, що суперечило вимогам статті 24 КАС України, оскільки предметом оскарження у цій справі були рішення, дії і бездіяльність центрального органу виконавчої влади, відтак справа мала розглядатись колегією суддів.

У зв'язку із зазначеним скаргник вказує на наявність у поведінці судді Луцовича М.М. ознак дисциплінарних проступків, передбачених підпунктом «а» пункту 1, пунктом 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (істотне порушення норм процесуального права під час здійснення правосуддя, що призвело до порушення правил щодо складу суду; безпідставне затягування або невжиття суддею заходів щодо розгляду заяви, скарги чи справи протягом строку, встановленого законом), та просить притягнути його до дисциплінарної відповідальності.

Під час попередньої перевірки дисциплінарної скарги встановлено таке.

В листопаді 2016 року звернувся до Закарпатського окружного адміністративного суду з адміністративним позовом до Управління Держпраці у Закарпатській області, Департаменту з питань праці Державної служби з питань праці про визнання бездіяльності протиправною та зобов'язання вчинити дії. Вказаний позов передано до провадження судді Луцовича М.М., який 25 листопада 2016 року постановив ухвалу про

відкриття провадження у справі та проведення підготовчого провадження одноосібно. 12 грудня 2016 року суддя Луцович М.М. постановив ухвалу про закінчення підготовчого провадження і призначив справу до судового розгляду на 27 січня 2017 року. У зв'язку з тривалою непрацездатністю судді Луцовича М.М. судові засідання у цей день не відбулося та було відкладене на 27 березня 2017 року. У цьому судовому засіданні розгляд справи по суті не розпочався, протокольною ухвалою суду здійснено заміну неналежного відповідача – Департаменту з питань праці Державної служби України з питань праці, яка не наділена адміністративною процесуальною правосуб'єктністю, на належного відповідача – Державну службу України з питань праці, а також залучено до участі в справі фізичну особу-підприємця як третю особу без самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідачів. Розгляд справи відкладено на 19 квітня 2017 року. Судове засідання у цей день не відбулось у зв'язку з перебуванням судді Луцовича М.М. у нарадчій кімнаті у справі . Наступне судове засідання призначено на 9 червня 2017 року.

У судовому засіданні 9 червня 2017 року до початку розгляду справи по суті суддя Луцович М.М. подав заяву про самовідвід у зв'язку з тим, що третя особа без самостійних вимог на стороні відповідачів – , залучена до участі у справі, та головуючий суддя Луцович М.М. перебувають у родинних стосунках, а саме мати її чоловіка (свекруха) та дід головуючого судді Луцовича М.М. є двоюрідними братом та сестрою, що може викликати сумнів у неупередженості судді під час розгляду даної справи. 9 червня 2017 року суддя Луцович М.М. постановив ухвалу, якою заяву про самовідвід головуючого судді задовольнив та передав справу голові Закарпатського окружного адміністративного суду для вирішення питання щодо її розгляду іншим складом суду.

У письмових поясненнях, наданих під час попередньої перевірки, суддя Луцович М.М. зазначив, що згідно статті 23 КАС України усі адміністративні справи в суді першої інстанції, крім випадків, встановлених цим Кодексом, розглядаються і вирішуються суддею одноособово. Статтею 24 цього Кодексу визначено, що адміністративні справи, предметом оскарження в яких є рішення, дії чи бездіяльність Кабінету Міністрів України, міністерства чи іншого центрального органу виконавчої влади, Національного банку України, їхньої посадової чи службової особи, виборчої комісії (комісії з референдуму), члена цієї комісії розглядаються і вирішуються в окружному адміністративному суді колегією у складі трьох суддів. При цьому суддя наголосив, що справа підлягає колегіальному розгляду у разі, якщо і предмет оскарження у справі, і склад її учасників відповідають умовам статті 24 КАС України. Суддя Луцович М.М. звернув увагу, що Державна служба України з питань праці була залучена до участі в справі в якості відповідача лише 27 березня 2017 року і тільки з огляду на відсутність у зазначеного позивачем первісного другого відповідача – Департаменту з питань праці Державної служби України з питань праці адміністративної процесуальної правосуб'єктності, проте, починаючи з дня відкриття провадження у справі і

до дня задоволення заяви про самовідвід, позивач предмет позову не змінював і жодних позовних вимог щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності безпосередньо до Державної служби України з питань праці як центрального органу виконавчої влади або її посадових чи службових осіб не заявляв, а тому справа на колегіальний розгляд ним не передавалась. Клопотань щодо колегіального розгляду справи сторони не заявляли. До початку розгляду справи по суті був задоволений самовідвід головуючого судді від розгляду справи.

З приводу тривалого перебування справи в його провадженні суддя Луцович М.М. зазначив, що це було зумовлено об'єктивними причинами, що унеможливлювали її розгляд у встановлений законом строк, зокрема істотним навантаженням на суддів Закарпатського окружного адміністративного суду у той період у зв'язку із закінченням повноважень у 2/3 суддівського складу та наступним перерозподілом судових справ, що перебували в їх провадженні, а також його тривалою непрацездатністю. Судові засідання у справі призначались ним із врахуванням кількості та черговості раніше призначених судових засідань в інших справах, а відкладались з підстав, передбачених законом, що не вказує на безпідставне затягування розгляду справи чи невжиття заходів щодо її розгляду у встановлений законом строк, а тому не може бути підставою дисциплінарної відповідальності судді.

У відповідності до пункту 2 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» суддю може бути притягнуто до дисциплінарної відповідальності за безпідставне затягування або невжиття суддею заходів щодо розгляду заяви, скарги чи справи протягом строку, встановленого законом. Отже, недотримання визначеного законом строку розгляду справи може бути підставою дисциплінарної відповідальності судді лише у разі, якщо для цього не було жодних об'єктивних причин та зумовлено протиправною бездіяльністю судді.

Як встановлено під час проведення попередньої перевірки, недотримання строку розгляду вказаної справи суддею Луцовичем М.М. не було наслідком безпідставного затягування чи невжиття ним заходів щодо розгляду справи у встановлений законом строк, і посилань на докази, які б вказували на зворотне, дисциплінарна скарга не містить.

Не містить дисциплінарна скарга і конкретних відомостей з посиланням на докази, які б вказували на наявність у поведінці судді Луцовича М.М. ознак дисциплінарного проступку, передбаченого підпунктом «а» пункту 1 частини першої статті 106 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» в частині порушення правил визначення складу суду. При цьому слід зазначити, що розгляд справи по суті суддею Луцовичем М.М. не здійснювався у зв'язку із задоволенням його заяви про самовідвід.

У пункті 25 Київських рекомендацій ОБСЄ щодо незалежності судочинства у Східній Європі, на Південному Кавказі та у Центральній Азії (23–25 червня 2010 року) зазначено, що процедура притягнення суддів до дисциплінарної відповідальності повинна стосуватися підтверджених випадків порушення правил професійної поведінки, які є значними,

неприпустимими та, окрім цього, ганьблять репутацію суддівства. Дисциплінарна відповідальність суддів не може бути наслідком змісту їхніх рішень або вироків, включаючи відмінності у юридичному тлумаченні між судами; наслідком прикладів суддівських помилок чи критики суддів.

Таким чином, за результатами попередньої перевірки дисциплінарної скарги приходжу до висновку, що вона всупереч вимог пунктів 3, 4 частини другої статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» не містить конкретних відомостей з посиланням на докази, які б вказували на наявність у поведінці судді Луцовича М.М. ознак дисциплінарних проступків, що відповідно до частини першої статті 106 цього Закону можуть бути підставою дисциплінарної відповідальності судді.

Пунктами 2, 3 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» передбачено, що дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді та/або посилання на фактичні дані (свідчення, докази) щодо дисциплінарного проступку судді.

З огляду на викладене дисциплінарну скаргу слід залишити без розгляду та повернути скаржнику.

На підставі викладеного, керуючись статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», статтями 42–44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

ухвалив:

дисциплінарну скаргу Цибика Івана Йосиповича стосовно судді Закарпатського окружного адміністративного суду Луцовича Михайла Михайловича залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Другої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

М.П. Худик